

Τα γκρίζα ανθρωπάκια

Τα γκρίζα ανθρωπάκια ζουν ανάμεσά μας !

Ο καθένας μας έχει τις δικές του αρχές και αυτές θα πρέπει να καθορίζουν την στάση μας στην καθημερινή μας ζωή. Οι αρχές μας θα πρέπει να μας καθοδηγούν στην λήψη αποφάσεων, στην συμπεριφορά μας απέναντι στους άλλους και φυσικά στο τι αρχές θα δώσουμε στα παιδιά μας. Οφείλουμε να έχουμε συνειδητοποιήσει τις αρχές μας κι όχι να τις επικαλούμαστε για περιαιτολογίες αλλά για να τις εφαρμόζουμε. Αλλιώς τι νόημα έχει να διακηρύττουμε το «σωστό» όταν δεν το εφαρμόζουμε εμείς οι ίδιοι?

Αλλά δυστυχώς μεταξύ της θεωρίας και της πράξης υπάρχουν οι γκρίζες ζώνες όπου ζουν και ανθούν τα γκρίζα ανθρωπάκια. Είναι αυτοί που ξέρουν μεν το τι θα πρέπει να πράξουν αλλά η ιδιοτέλεια και το βραχυπρόθεσμο συμφέρον τους αποτρέπει από κάθε είδους διεκδίκησης. Το βρίσκουν πιο δόκιμο να τρυπώνουν κάτω από ένα μανδύα μιζέριας και να τα βάζουν με τους «άλλους» για τα όποια προβλήματα υπάρχουν και τα οποία οι «άλλοι» δεν (τους) τα έχουν λύσει ακόμα.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια εκφράζουν κλασσικά ωχαδελφιστικές θέσεις όπως το πασίγνωστο «εδώ είναι Ελλάδα» ενώ αποδέχονται μοιρολατρικά τα δεινά του αγώνα της καθημερινής επιβίωσης και καταριούνται το Κράτος και την εκάστοτε κυβέρνηση – ασχέτως αν συνέβαλλαν με την ψήφο τους στην εκλογή της. Αλλά επί της ουσίας... ουδέν! Συχνός στόχος της κριτικής τους είναι οι «πουλημένοι», οι «εργατοπατέρες» και οι «βολεμένοι». Και φυσικά η αναφορά εστιάζει στους όσους «άλλους» αγωνίζονται μέσα από τα συνδικαλιστικά όργανα.

Με πάσα ειλικρίνεια και αντικειμενικότητα θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι δικαίως χαρακτηρίζουν οι παραπάνω ταμπέλες τους κάποιους συνδικαλιστές αλλά αυτό φυσικά είναι μια γενίκευση ή οποία είναι άδικη και ανυπόστατη για τους περισσότερους αγωνιστές του κλάδου. Βέβαια για τα γκρίζα ανθρωπάκια η γενίκευση αυτή προσφέρεται αφού έτσι (θεωρούν ότι) καλύπτουν την απάθειά τους, την απραξία τους και την γενικότερη μιζέρια που τους χαρακτηρίζει. Ανάθεμα αν έχουν αναρωτηθεί ποτέ το τι σημαίνει να είναι κάποιος ευσυνείδητος συνδικαλιστής με συναίσθηση της ευθύνης που έχει αναλάβει για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κλάδου του. Τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν θα κατανοήσουν ποτέ τις προσωπικές θυσίες αυτών που αγωνίζονται και δεν θα νοιώσουν ποτέ την λαχτάρα κάποιας διεκδίκησης με αίσιο τέλος. Τα γκρίζα ανθρωπάκια θα καρπωθούν τα «κεκτημένα» για τα οποία ουδέποτε αγωνίστηκαν αλλά ωστόσο θεωρούν ότι τα δικαιούνται.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια είναι υπάκουα στην κάθε μορφή εξουσίας και δεν μπορούν να διανοηθούν την συμμετοχή τους σε οτιδήποτε «ανατρεπτικό» που θα τους φέρει αντιμέτωπους με την εξουσία αυτή. Βέβαια, δεν πρόκειται ποτέ τα γκρίζα ανθρωπάκια να δηλώσουν η να αναγνωρίσουν τον ρόλο τους σαν γρανάζια ενός άθλιου συστήματος αλλά εφευρίσκουν ποικίλα άλλοθι όπως το «δημόσιο συμφέρον», το «συμφέρον των ασθενών» και (φυσικά) την

«εύρυθμη λειτουργία» της κλινικής, του νοσοκομείου ή και του όλου συστήματος. Ταυτόχρονα όμως συνεχίζουν απτόητοι τον λεκτικό μηρυκασμό της ανυπόφορης κατάστασης που υπάρχει στα νοσοκομεία, γκρινιάζουν για τις απάνθρωπες συνθήκες και ώρες εργασίας και διαμαρτύρονται (μεταξύ τους και εκ του ασφαλούς βέβαια) για την οικονομική τους εξαθλίωση και τις πενιχρές τους αποδοχές. Αλλά ως εκεί. Το να μεταφέρουν σε δημόσια ακρόαση τις διαμαρτυρίες τους είναι αδιανόητο – ελλοχεύει ο κίνδυνος να δυσανεστήσουν κάποιο αφεντικό και η σκέψη και μόνο κάνει την δουλική τους καρδούλα να σκιρτήσει με τρόμο.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν συμμετέχουν σε ανατρεπτικές συγκεντρώσεις όπως γενικές συνελεύσεις και φυσικά δεν συμμετέχουν στην υλοποίηση των όποιων διεκδικητικών κινητοποιήσεων. Ωστόσο δεν χάνουν την ευκαιρία να σχολιάσουν ότι για την όποια αποτυχία μιας κινητοποίησης φταίει (πάντα) οι συνδικαλιστές και γενικότερα «οι άλλοι». Και φυσικά πρόκειται πάντα για μια κινητοποίηση στην οποία, ως συνήθως, οι ίδιοι δεν συμμετείχαν!

Εικόνα 1: Γκρίζο ανθρωπάκι σε στάση περισυλλογής

Το κυριότερο όμως πρόβλημα που δημιουργούν τα γκρίζα ανθρωπάκια είναι ότι αποτελούν την 5^η φάλαγγα η οποία υπονομεύει τις όποιες διεκδικητικές προσπάθειες των υπολοίπων. Τα γκρίζα ανθρωπάκια είναι οι παραδοσιακοί απεργοσπάστες και γενικά οι μη-συμμετέχοντες. Επιπλέον όμως, υπονομεύουν τις κινητοποιήσεις αυτών που αγωνίζονται με την καλλιέργεια διχόνοιας και με το να χαρακτηρίζουν ως ματαιότητα τους αγώνες στους οποίους οι ίδιοι δεν έχουν την αξιοπρέπεια να συμμετάσχουν αλλά ούτε και το φιλότιμο τουλάχιστον να μην αποτελούν εμπόδιο.

Βέβαια, τα γκρίζα ανθρωπάκια θα είναι οι πρώτοι που θα πανηγυρίσουν την όποια κατάκτηση και δεν θα αρνηθούν ποτέ τις όποιες βελτιώσεις στις συνθήκες εργασίας ή την όποια οικονομική αναβάθμιση. Ο λαός λέει ότι «μαζί με τον βασιλικό ποτίζεται και η γλάστρα» αλλά θα περίμενε κανείς τα γκρίζα ανθρωπάκια να διαθέτουν περισσότερη αξιοπρέπεια από μια γλάστρα.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια είναι οι γνήσιοι επαναστάτες. Για αυτό και δεν συμμετέχουν στις «μάταιες» και «ανεπαρκείς» κινητοποιήσεις. Προτείνουν πάντα πιο επαναστατικές τακτικές γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται ποτέ να κληθούν να τις υλοποιήσουν. Έτσι παραμένουν πάντα οι αφ' υψηλού θεατές.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια είναι απογοητευμένα από τον συνδικαλισμό και δηλώνουν ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη σε αγώνες με τέτοια μέσα. Ξεχνούν όμως πως το γεγονός ότι πληρώνονται για τις εφημερίες, ότι λαμβάνουν μισθό σαν ειδικευόμενοι αντί να κάνουν άμισθη ειδικότητα και πολλά άλλα που θεωρούν δεδομένα είναι κατακτήσεις παλαιότερων συνδικαλιστικών αγώνων!

Τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν εμπιστεύονται τους συνδικαλιστές αλλά οι ίδιοι δεν διανοήθηκαν ποτέ να προσφέρουν τις δικές τους υπηρεσίες για τον κλάδο. Οι συνδικαλιστές για να είναι αρεστοί στα γκρίζα ανθρωπάκια θα πρέπει να τα εξυπηρετούν στα ρουσφετολογικά τους αιτήματα. Συνδικαλιστές που θέτουν σε προτεραιότητα τα κλαδικά αιτήματα δεν έχουν την εύνοια ή την αποδοχή των γκρίζων ανθρωπάκων.

Δυστυχώς πολλά γκρίζα ανθρωπάκια λειτουργούν με μοναδικό κριτήριο την ιδιοτέλεια και φροντίζουν να δώσουν προσωπικές λύσεις στα μόνιμα προβλήματα του κλάδου. Έτσι, κάποια ζητήματα που είναι θέμα επιβίωσης για τους μισθοσυντήρητους γιατρούς όπως οι πενιχρές αποδοχές δεν τους συγκινούν αφού έχουν εξασφαλίσει παράλληλα, μεγαλύτερα και μάλιστα αφορολόγητα εισοδήματα. Κινούμενοι στα ίδια πλαίσια, πολλά γκρίζα ανθρωπάκια όχι απλά δεν συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις αλλά τοποθετούνται κατά αυτών αφού τους δημιουργούν δυσκολίες στην διεκπεραίωση των περιστατικών και τις συνδεδεμένες εισπράξεις.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια επικαλούνται συχνά το συμφέρον των ασθενών για να δικαιολογήσουν την δική τους στάση. Αυτή όμως η παραπλανητική τους τακτική συχνά κρύβει δόλο κι όχι συμπόνια. Η βραχυπρόθεσμη διεκπεραίωση ενός περιστατικού δεν υπερτερεί των μακροπρόθεσμων βελτιώσεων του επιπέδου της περίθαλψης που αφορά το κοινωνικό σύνολο. Γνωρίζουμε όλοι άλλωστε ότι τα έκτακτα και επείγοντα περιστατικά δεν αποχαρκτηρίζονται κατά την διάρκεια μιας απεργίας και θα τύχουν την πρέπουσα αντιμετώπιση. Όταν τα γκρίζα ανθρωπάκια προβάλλουν ευαισθησία για την «ταλαιπωρία των ασθενών» από κάποια κινητοποίηση αναφέρονται μάλλον σε προσωπικούς ασθενείς ή αλλιώς πελάτες.

Είναι σαφές ότι οι βελτιώσεις που δύναται να επιφέρουν οι κινητοποιήσεις στο χάος που επικρατεί στα νοσοκομεία έχουν στόχο το μακρόχρονο όφελος των πολιτών. Οι διεκδικούμενες προσλήψεις προσωπικού θα προσφέρουν αναβάθμιση της παρεχόμενης περίθαλψης, μείωση του χρόνου αναμονής για εξετάσεις-ραντεβού και βελτίωση των συνθηκών και ωρών εργασίας. Όσο για τα οικονομικά αιτήματα, αυτά είναι πλέον θέμα επιβίωσης για τους μισθοσυντήρητους γιατρούς. Οι μηνιαίες αποδοχές των 980€ για ειδικευόμενους και 1200€ για τον πρωτοδιοριζόμενο ειδικευμένο είναι εντελώς απαράδεκτες και αδυνατούν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης.

Τα αιτήματα των νοσοκομειακών γιατρών και τα όσα διεκδικούν με τις κινητοποιήσεις τους είναι απόλυτα λογικά και αντικειμενικά πολύ λιγότερα από τα πρέποντα – σε σύγκριση με τους Ευρωπαϊκούς μέσους όρους αποδοχών και ωρών εργασίας. Για παράδειγμα, ο μέσος όρος της

αποζημίωσης για εφημερία στην Ε.Ε. είναι 28,50€ ενώ στην Ελλάδα είναι 4,5€. Τέτοια παραδείγματα υπάρχουν πάρα πολλά.

Εικόνα 2: Γκρίζο ανθρωπάκι σε αναζήτηση αξιοπρέπειας. Η στάση είναι η χαρακτηριστική του είδους.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια όμως δεν έχουν την ικανότητα να διακρίνουν αφηρημένες και ενδεχομένως μεταφυσικές για αυτά έννοιες όπως «κλαδικά αιτήματα», «διεκδικήσεις» και εκεί που παρατηρείται μια έντονη νοητική αναταραχή είναι όταν

καλούνται να κατανοήσουν έννοιες όπως «συναδελφικότητα», «αξιοπρέπεια» και «αγώνας». Όσο κι αν προσπαθούν (λέμε τώρα...), οι έννοιες αυτές είναι ασύλληπτες για τα γκρίζα ανθρωπάκια.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια υπάρχουν και ζουν ανάμεσά μας, δηλαδή κάτι σαν την εντερική χλωρίδα. Η εντερική όμως χλωρίδα προσφέρει σημαντικές λειτουργίες παρά την ταπεινή της «καταγωγή». Αντιθέτως, τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν έχουν ουδεμία χρησιμότητα. Αναπαύονται παρασιτικά και δεν προσφέρουν τίποτα.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν είναι δικοί μας άνθρωποι και δεν είναι συνάδελφοι. Δεν έχουμε κοινούς στόχους και μας χωρίζει ένα χάσμα αγεφύρωτο.

Τα γκρίζα ανθρωπάκια δεν θα συμμετέχουν στην **5ήμερη Πανελλαδική Απεργία (15-19 Σεπτεμβρίου)** και δεν θα δώσουν το παρόν στο **Πανελλαδικό Συλλαλητήριο των Νοσοκομειακών Γιατρών** στο Υπουργείο Υγείας την Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου.

ΕΣΥ ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΕΚΕΙ;

Κώστας Γιαννάκας
Γραμμ. της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας

ΥΓ: Οι απόψεις μου είναι κεκτημένο δικαίωμα κι όχι κατάχρηση της ελευθερίας λόγου.